

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
DARBO KODEKSO 47 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2020 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 47 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 47 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„47 straipsnis. Prastova

1. Darbdavys darbuotojui ar darbuotojų grupei gali skelbti prastovą šiais atvejais:

- 1) darbdavys negali suteikti darbuotojui darbo sutartyje sulygto darbo dėl objektyvių priežasčių ne dėl darbuotojo kaltės ir darbuotojas nesutinka dirbti kito jam pasiūlyto darbo;
- 2) kai Lietuvos Respublikos Vyriausybei paskelbus valstybės lygio ekstremaliąją situaciją darbdavys negali suteikti darbuotojui darbo sutartyje sulygto darbo.

2. Šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatyta atveju:

- 1) darbdaviui paskelbus prastovą, truncančią iki vienos darbo dienos, darbuotojui mokamas vidutinis jo darbo užmokestis ir darbdavys turi teisę reikalauti darbuotojo būti darbovietėje;
- 2) darbdaviui paskelbus prastovą ilgesniam laikotarpiui negu viena darbo diena, bet ne ilgiau kaip trims darbo dienoms, negali būti reikalaujama, kad darbuotojas atvyktų į darbovietę kasdien ilgesniam negu viena valanda laikui. Buvimo darbovietėje per prastovą laiką jam mokamas vidutinis jo darbo užmokestis, o kitu prastovos laikotarpiu, kai darbuotojas neprivalo būti darbe, jam mokama du trečdaliai vidutinio jo darbo užmokesčio;
- 3) darbdaviui paskelbus prastovą neterminuotai arba ilgesniam negu trijų darbo dienų laikotarpiui, darbuotojas neprivalo atvykti į darbovietę, tačiau turi būti pasirengęs atvykti į darbovietę kitą darbo dieną po darbdavio pranešimo. Už prastovos laiką iki trijų darbo dienų mokama šios dalies 1 ir 2 punktuose nustatyta tvarka, o už kitą prastovos laiką jam paliekama keturiasdešimt procentų vidutinio jo darbo užmokesčio;
- 4) kalendorinį mėnesį, kurį darbuotojui buvo paskelbta prastova, darbuotojo gaunamas darbo užmokestis už tą mėnesį negali būti mažesnis negu Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtinta minimalioji mėnesinė alga, kai jo darbo sutartyje sulygta visa darbo laiko norma;
- 5) darbdavys gali paskelbti darbuotojui dalinę prastovą, kai tam tikram laikotarpiui sumažinamas darbo dienų per savaitę skaičius (ne mažiau kaip dviem darbo dienomis) ar darbo

valandų per dieną skaičius (ne mažiau kaip trimis darbo valandomis). Dalinės prastovos laikotarpiais, kai darbuotojas neprivalo būti darbe, jam mokamas darbo užmokestis šios dalies 2 ir 3 punktuose nustatyta tvarka.

3. Paskelbus prastovą šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytu atveju:

1) iš darbuotojo negali būti reikalaujama, kad jis atvyktų į darbovietę;

2) prastovos laikotarpiu darbdavys, išskyrus biudžetines įstaigas ir Lietuvos banką, darbuotojui moka ne mažiau kaip 40 procentų Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos darbo užmokestį, taip pat darbuotojui Lietuvos Respublikos garantijų darbuotojams jų darbdaviui tapus nemokiam ir ilgalaikio darbo išmokų įstatymo nustatyta tvarka papildomai mokama išmoka už prastovą. Biudžetinės įstaigos ir Lietuvos bankas darbuotojui šio straipsnio 1 dalies 2 punkto nustatytu atveju paskelbtos prastovos laikotarpiu moka ne mažiau kaip Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintą minimaliąją mėnesinę algą;

3) darbdavys gali paskelbti darbuotojui dalinę prastovą, kai tam tikram laikotarpiui sumažinamas darbo dienų per savaitę skaičius (ne mažiau kaip dviem darbo dienomis) ar darbo valandų per dieną skaičius (ne mažiau kaip trimis darbo valandomis). Tokiu atveju už darbo laiką mokamas darbo užmokestis, o už prastovos laiką mokama šios dalies 2 punkte nustatyta tvarka proporcingai.“

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas